

رسول پویان

خشم طبیعت

بهار میهن ما بدتر از زمستان است
به هر طرف نگری غارت گلستان است
کجاست رحمت رحمان و یاری ایزد
عنان قهر طبیعت بدست شیطان است
ز برف آب گوارا شود به جو جاری
ولی به سینه ما نوک تیغ و پیکان است
به ماه حوت گیاهان ز خواب بر خیزند
برای مردم ما خواب مرگ و توفان است
ز خشکسالی دوران وطن شود ویران
ز خشم بهمن و سیلاب، دل هراسان است
به سوگ مردم پنجشیر و بامیان و تخار
دوچشم اهل وطن مثل ابر گریان است
ز ظلم طالب و قهر طبیعتم حیران
که هر دو اوج مصیبت بلای دوران است
فساد و جهل و تعصب که می کند بیداد
همه زسستی ایمان و ضعف وجدان است
طبییب رفته به خواب عمیق خرگوشی
بهر طرف مرض و درد و غم فراوان است
دل وطن شده چون دامن شفق خونین
سر شکسته مردم به روی سندان است

جفا و ظلم و ستم تا بکی بود جاری
گهی ز خشم طبیعت و یا ز انسان است
مکان رنج و عزا و بلا شده میهن
که سوز سینه بریان و آه و افغان است

2015/2/28